

TORONYIRÁNY

XX. 24.

2026. június 14.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 11. vasárnap

Isten nem kímélte meg az apostolokat sem a töprengéstől, a kereséstől és a kételyektől. De bennük tükröződik az is, hogy az Atya vonzza az embereket Krisztushoz.

Először ők is csak test szerint ismerték Krisztust (2Kor 5,16). Ők is átmentek azon a kísértésen, hogy Istent földi vágyaik eszközévé tegyék. Nem rosszakarattal, hanem rövidlátással. Vitatkoznak, hogy ki lesz nagyobb közülük a Messiás országában. Jakab és János egyenesen azzal a kéréssel állnak elő, hogy trónja mellett a két legközelebbi széket kapják. Még azt gondolják, hogy a kiválasztás és az ígéret csak dicsőségre szól. Krisztus lehúti őket, hogy azzal együtt jár a szenvedés kelyhének kiürítése is. Viszont gyarló emberségük az utókor vigasztalása lett. Nem az a csodálatos, hogy kételyeiket még a feltámadt Krisztus megjelenései is olyan nehezen győzik le, hanem az, hogy Krisztus ezeket a nehézkes és kételkedő embereket győzi meg, illetőleg nekik adja meg a győzelmes hit ajándékát. Nemcsak azt akarta, hogy a hitünket szemtanúk tanúságára alapozzuk, hanem azt is megmutatta, hogy minden embert ilyen türelemmel és kitartással akar elvezetni a hitre. Körülbelül az a helyzet, hogy mi, emberek unjuk meg a keresést, nem pedig Isten veszi el a türelmét. Krisztus nem rajongó embereket választott ki tanúknak, hanem közülünk valókat, akik nem áttalják az ilyen nyilatkozatot: Hacsak nem látom és nem érzem, nem hiszem. Mennyi megértés van az ilyen kijelentésben: Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok elég erősek hozzá, de majd elküldöm az igazság Lelkét... (Jn 16,12). Isten nem fél gyengeségünktől, majd akkor is üzen, ha már a tapasztalatok és a csalódások fogékonyabbá tettek a lelki dolgok iránt, amikor már magunkba szállva keressük az élet értelmét.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Kiv 19,2-6a** Az Egyiptomból történő kivonulás után Isten megerősíti a választott néppel kötött szövetséget és ígéreteit.
- Róm 5,6-11** Krisztus meghalt értünk amikor még bűnösök voltunk.
- Mt 9,36-10,8** Jézus tanítványai, követői közül tizenkettőt, a későbbi apostolokat, sajátos küldetéssel bíz meg.

Az apostoli egyház

Az apostoliságot általában úgy értelmezzük, hogy az egyház története folyamán az marad, ami az apostolok idejében volt. Vagyis itt olyan lényegi sajátságról van szó, ami által az egyház megőrzi azonosságát: belső tartalma és lényegi struktúrája az marad, amit Krisztus adott neki az apostolokon keresztül. Megmarad benne az apostoli tanítás, az apostolok által használt szentségek, az istentisztelet, a közösségi életforma és a lelki hatalom. Az evangéliumokban az apostol szó küldöttet, követet jelent. Közelebbi meghatározásban apostol az, aki tanúskodik Krisztus feltámadásáról és a Szentlélek eljövételéről. Történetileg kétségtelen, hogy Jézus tizenkét apostolt választott ki, s ezek különleges csoportot alkottak. Az újszövetségi könyvek elsősorban őket mondja apostoloknak, bár a címet megkapják olyanok is, akik az evangélium hirdetésében buzgólkodnak, pl. Barnabás. Maga Pál is kivétel, hiszen nem tartozott a tizenkettő közé. Apostoliságot is azzal igazolja, hogy megjelent neki a feltámadt Krisztus, és tőle kapta a küldetést. Az apostoliság elve kezdetől fogva jelen van az egyházban. Az első időkben egyszerűen továbbvitték a Jézustól kapott feladatot. A hivatalok, megbízások, beosztások csak később határolódnak el egymástól, tehát innen kell kiolvasni, hogy mi tartozik isteni jogon az egyházhoz és mi az emberi hozzáadás. A hagyomány azokat nevezte apostoloknak, akik Jézus közvetlen tanítványai és tanúi voltak, s akik azt adták tovább, amit mesterük az üdvösség érdekében nekünk szánt. Ebből a továbbadásból önként következik az apostoli utódlás kérdése. A kettőt együtt kell tárgyalni. A küldetés eszméje, illetőleg annak kifejtése kezdetlegesen már megtalálható Rómái Kelemennél, Antióchiai Ignácnál, azután világosabban Tertullianusnál és Ireneusnál. Az Atya küldi a Fiút, Jézus Krisztust, ő pedig küldi apostolait. A Fiú küldetését a Szentlélek irányítja, s az apostolok is a Szentlélek eljövételében kapják meg a képzést. Ők ezt a megbízást adják tovább a püspököknek. A 2. században Hegesippus a püspökök listáját visszavezeti az apostolokhoz, Ireneus pedig a hagyomány biztosítékát látja a püspöki hivatalnak az apostoloktól való eredetében. A tizenkettes szám mutatja, hogy Jézus az ószövetségi hagyomány mintájára intézményessé akarta tenni egyházát. A Jel 2. fejezetében a tizenkettes szám ismétlődik a végső kifejtet szemléltetésében is. Mellékesen megjegyezzük azonban, hogy az apostoli atyák az apostoli jelzőt még inkább morális értelemben használják, s az egyház igazi voltára akarnak rámutatni vele. Ott van az igazság, ahol az apostoli hagyományt őrzik A középkori teológusok apostoliságon részben az egyház szilárdságát értették, részben pedig az eredeti tanítás megmaradását. A tridentinai zsinat után is ezzel érvelnek a teológusok a protestáns felvágással szemben. Az utóbbiak csak úgy tudtak rá válaszolni, hogy többé-kevésbé feladták az egyház láthatóságát, intézményes jellegét. A látható egyházon kívül van a választottak közössége, amelyet csak Isten ismer. Az apostoliság teológiai értelmezésénél gondolni kell arra, hogy a tisztán történeti és materiális apostoliság nem elegendő, vagyis az, hogy egy püspök az apostoloktól alapított egyházat vezet, vagy hogy megvan a felszentelés továbbadása.

A lényeg a tanításban és a hitben meglevő apostoliság. Ratzinger megjegyzését használva: az apostoli utódlás a tradíció formája, a tradíció pedig az utódlás tartalma (in: *Mysterium sal.* IV,1544). Az egyház hittételei közé tartozik az a kijelentés, hogy a mindenkori püspökök az apostolok utódai. De rá kell mutatnunk az apostolok és a püspökök különbségére is. Az apostolok szemtanúi voltak a Krisztusban megvalósult üdvösség misztériumának. Megvolt a joguk, hogy az evangélium hirdetésével egyházi közösséget alapítsanak. Azonkívül megkapták a kinyilatkoztatás és a sugalmazás karizmáját. Ők voltak az általuk alapított egyházak tanítói és pásztorai. A püspökök csak annyiban az utódaik, amennyiben ők is tanítói és pásztorai híveiknek, de már nem a kinyilatkoztatás szócsövei, és nem rendelkeznek a tévedhetlenség adományával. A pápa ezen a téren kivétel: legalább ott tévedhetetlen, ahol mint az egyház feje egy kinyilatkoztatott tételt meghatároz. A püspökök hivatali tekintéllyel bírnak, amely az apostoloktól ered. Az apostolok Péterrel együtt testületet alkottak, és ez a testület az egyházi tanításnak, hagyománynak alapító és meghatározó intézménye volt. A püspökök testülete már csak a kapott hagyomány alapján tanít és kormányoz. Ha Péter és a pápa kapcsolatától eltekintünk, a püspökökre nézve az a helyzet, hogy az egész püspöki testület az apostoli kollegium utóda. Az egyes püspökök azáltal válnak apostolutóddá, hogy a felszentelés a testület tagjává teszi őket. Az apostoliság alapja maga Jézus Krisztus, akit az Atya küldött. Az apostolok és utódaik az evangéliumát hirdetik, az ő kegyelmét közzétesik. Így válik az egyház Jézus művének folytatójává, s így igazolódik, hogy Jézus a világ üdvösségének alapja (1Kor 3,10). Az utódlás ténye már ott van a szentírásban. Az apostolok már életükben állítottak vezetőket az egyházak élére, s ezek nekik felelősséggel tartoztak. Az Újszövetség könyvei ezt a kezdeti állapotot tükrözik. Nem kívánhatjuk tőlük, hogy az apostolok halála utáni helyzetet mutassák be. Már említettük, hogy Ireneus a gnosztikusokkal szemben formálta meg az utódlás teológiáját. Különböző hasonló utódlás volt a pogány és a zsidó világban is. A filozófiai és teológiai iskolák, a társadalmi és politikai intézmények így folytatódtak. Az ősegyház soha nem tette kérdésessé az utódlást: az apostolokat azonnal követték a püspökök. Mindenesetre az első időben Jézus második eljövételét közelinek gondolták, ezért nem sokat töprengtek a formák tisztázásán. De az világos, hogy az apostolok gondoskodtak előjárókról maguk helyett. Különösen Pál apostol tevékenységét ismerjük leveleiből és az Apostolok Cselekedeteiből. Az ő munkatársai: Timóteus, Titusz, Szilas, Tichikus és a többiek ilyen előjárók voltak. Római Kelemen már kifejezetten említi, hogy az apostolok a püspököknek adták át hatalmukat. (Ep 42,1; 44,1). Az egyháznak azóta is hitbéli meggyőződése, hogy a püspök tekintélye az apostoli hatalomban gyökerezik. A protestánsok viszont azt hangoztatták, hogy az apostoli tekintély, amely a szentírásból kiolvasható, valójában Isten szavának tekintélye. De rámutatunk arra, hogy az apostolok által kiválasztott és felszentelt férfiakban megvolt a küldetés és a funkció egysége. Amennyiben küldetésük volt, annyiban voltak előjárók. Ugyanez vonatkozik a „kipróbált férfiakra” is, akikről Kelemen beszél (44,1). További tekintélyüket és küldetésüket a szentségi jelleg alapozta meg, amit a kézzel való megfogással (2Tim 1,6). Ugyanezt fejezi ki a püspökszentelés szövege is, amelyet Hippolitosz megőrzött a Tradíció apostolicában, a 3. század elején. Az utódlás tehát nem egyszerűen materiális, vagyis nem az apostoli szék megszakítás nélküli betöltése. Az utódlás a testületben maradt fenn. Minden püspök, mint a kollegium tagja tölti be tisztét. Nem is csupán a szentség érvényességéről van szó, hanem a megbízásban, a küldetésben, az egyházi közösségben való utódlásról. Az utódlás nemcsak a felszenteléshez van kötve, hanem a szerephez, a feladathoz, a küldetéshez. A közösségben való küldetés a biztosítéka annak, hogy azt az illetőt Krisztus hívja és választja ki. Maga az utódlás a kézzel való megfogással, a szenteléssel megy végbe, de lényeges eleme az apostoli tanítás megőrzése, hiszen éppen erre kapja a küldetést. Ezért kell hitvallást tennie a szentelés előtt. Tehát az utódlás apostoliságával együtt kell néznünk a tanítás és a hivatal apostoliságát. A püspök tanító és pap egyszerre, s mint ilyen birtokolja a kormányzati joghatóságot is. Ezeket a szerepeket nem szabad elválasztani egymástól. Az apostoliság értelme tehát az, hogy jelenvalóvá teszi térben és időben az apostolok küldetését, vagyis azt a lelki hatalmat és azokat a karizmákat, amelyeket Krisztus nekik adott. Így az embereket a tér és idő különbözőségének ellenére összeköti a Krisztusban végbement egyszeri eseménnyel, amelyben az Atya kitarult a világ felé. Így szolgálja az egyház az embereknek Istennel való találkozását. A Szentlélek azért jött el, hogy erre a feladatra képesítse a testületet az egyházon belül. Már a 3. században a hagyományt (paradoszisz) és az igehirdetést (kérygma) „apostoli” jelzővel illették. Ezeket nem úgy kellett megőrizni, hogy elásták, hanem úgy, hogy állandóan kifejtették és az életre alkalmazták.

Gál Ferenc

Gyermek, szülő, nevelés (11.)

Miért? Miért? Miért?

Ne pusztítsuk el a „miért”-jeit!

„Miket beszél, bolond vagy?” A „miért?” a gyermekek elvitathatatlan joga, akárcsak az, hogy szellemileg és lelkileg is fejlődjen. Ráadásul nem léteznek idióta miértek. Ha a gyermek fura kérdést tesz fel, például megkérdezi: „Miért a mama köldökéből jöttem ki?”, ne torkolljunk le durván, hanem induljunk ki az ő kérdéséből, hogy megbeszélhessük az egészet és kijavíthassuk.

„Kérdezd meg a papától.” A gyermek erre gondolhatja azt, hogy nevelési kérdésekben nem állunk éppen a helyzet magaslatán és nem vagyunk elég felkészültek ahhoz, hogy válaszoljunk neki, vagy nincs meg hozzá a jogunk. Úgyhogy próbáljunk meg válaszolni, de esetleg hozzáteljesítjük: „Azért megkérdezzük a papától is”. Ez a viselkedés megnyugtatja és kielégíti a gyermeket, aki a szülők egyetértésének is örül.

„Ezt meg hol tanultad?” Ha így reagálunk, azzal azt fejezzük ki, nem fogadjuk el, hogy a gyermekünk a családon kívül máshonnan is tanuljon; azt fejezi ki, hogy nem értünk egyet azzal, hogy valaki más, a tudunk nélkül beszélt neki például a szexről. Az ilyenfajta válasz lelassíthatja a gyermekek szociális fejlődését, magába zárkózást és bizalmatlanságot válthat ki belőle.

Talpraesett „bombázó”

Volt egyszer egy kisfiú, akit Bombázónak hívtak, mert mindenkit, akivel csak találkozott, azonnal bombázni kezdett egy sorozat „miért?”-tel.

- Ne tessék haragudni, bácsi, a bűgőcsiga, mikor olyan gyorsan forog, akkor miért áll? - Hány éves korban leszünk öregek? - Tanító néni, a hó miért nem barnul le a napon?
- Hagyd már abba ezt az örökös kérdezősködést, hogy mindenbe beleütöd az orrod! – torkolta le egy nap a tanítója. – Talán nem tanultad meg az összes írásjelet? Tudod, hogy nem csak kérdőjel létezik: van a vessző, a pontosvessző és a pont is. De hát mit is tehetett volna Bombázó, amikor a gondolatok úgy cikáztak a kis agyában, mint aranyhalak az akváriumban? Amikor az utcán sétált, akkor is tele volt a feje kérdőjelekkel, melyek türemkedtek kifelé az agyából. Egy nap, amikor az utcán sétált, egyszer csak... hopp...: fennakadt egy arra repülő helikopteren. - Mi történt? – kiáltott a kapitány, amikor érezte, hogy megrándul a gép alatta.
- Nem tudtam kikerülni – mentegetőzött a pilóta. Olyan magas volt a kérdőjel hurka, hogy beleakadt a propellerbe. Bombázó most ott lógott a levegőben a helikopter propellerjére akadva, és majd kiugrott a bőréből örömben. Végre valahára onnan föntről megláthatja egész Magyarországot szélében-hosszában.
- Ott van az Alföld, ott a Balaton, és ott folyik a Duna. Nézd csak azokat a naftalingolyókat, hogy kergetőznek: összekavarodnak, és megint szétválnak; most egy fa lett belőlük... vagyis nem, egy ló... Milyen érdekesek is a felhők! Bombázónak még tele volt a kabátja a széllel, mégis, amint leszállt a helikopterről, rohant az iskolába.
- Fiúk, hogy milyen klassz a világot fölülről látni!
- Nem fáztál?
- Ugyan már, hiszen a repülés felmelegíti a szívet.
- És hogy akaszzkodtál a gépre? Mondd el, tudni akarjuk! Tudni akarjuk! – kiabálták az osztálytársai.

- Egyszerű: csak az kell, hogy sok hurok legyen a fejetekben.
 - Micsoda?! ... Sok hurok?
 - Igen, sok hurok, sok kérdőjel. Hogyha alacsonyok a hurkaid, akkor hozzákapcsolódhatsz egy melletted elhaladó motorhoz; ha kicsit magasabbak, akkor egy kamionhoz; ha még annál is magasabbak, akkor egy helikopterhez. De ha nagyon-nagyon magasak, akkor akár egy rakétához is kapcsolódhatsz, és elrepülhetsz a csillagokig.
 - Bombázó, ez fantasztikus!
- Attól a naptól fogva az osztályban nem volt többé egyetlen üresfejű gyermek sem, akármennyire is kereste volna valaki. Olyanok lettek mind, mit Bombázó. Most már értem, hogy miért mondják olykor, hogy egy kisfiú vagy egy kislány fogták magukat, és fölrepültek az égbe...
Egy év alatt mindannyian fölakadtak valamire. Még a tanító is!

„Mama, mi az a halál?”

Legyen szíves, és senki ne mondja azt, hogy a gyermeknek nem szabad a halálról beszélni. Igenis szabad, mert mindenkinek jót tesz, ha elgondolkodik a halálról, még a gyermeknek is.

Miért beszéljünk róla?

1. Aki beszél a halálról a gyermekének, az felkészíti őt arra, hogy megértse a valóságot. A halál az élet egyetlen bizonyossága: előfordulhatott volna, hogy nem születünk meg, de ha egyszer megszülettünk, akkor egészen bizonyos, hogy meg is halunk. Az orvostudomány folyamatos fejlődése és csodálatos felfedezései ellenére még ma is hihetetlen gyorsasággal halnak meg az emberek: naponta százhetvencen, ami azt jelenti, hogy óránként több, mint hétezren! Nos hát, amennyire fontos, hogy a gyermekek megismerjék az élet más eseményeit, ugyanolyan fontos, hogy megismerjék a legbiztosabb eseményt is: a halált.
2. Van egy másik ok is, ami miatt beszélünk kell a halálról. Sajnos, eljön majd az a szomorú nap, amikor valaki a családból meg fog halni, akihez a gyermek ragaszkodott. Ha nem mondanánk neki semmit, akkor bizonytalanságban maradna, nem értené, hogy hirtelen miért lett mindenki szomorú, miért sírnak... A gyermeknek szüksége van magyarázatra, nem élhet sötétségben; nem csak fizikai sötétség van, létezik az elmének is sötétje: ez is félelmet kelt a gyermekben.
3. A harmadik ok, ami miatt beszélünk kell a halálról: az ilyen beszélgetések segítik a gyermek fejlődését. Igaz, hogy a gyermek nem fog mindent megérteni, de attól függően, hogy mennyire érett, meg fogja érteni, hogy vannak az életben szomorú pillanatok is; és hogy mindannyian csak ideiglenesen vagyunk itt a földön, meg fogja érteni, hogy a gazdagok, a hatalmasak és a híres emberek is meghalnak egyszer. A halál-témájú beszélgetések a mentális higiénia funkcióját is ellátják: világossá teszik, hogy az életben mi az, ami lényeges, és mi az, ami lényegtelen külsőség.
4. A halottakra emlékezés életben tartja a szeretetet és az érzelmeket. Mennyivel ridegebb lenne a világ, ha valakinek a halála után nem beszélnék többet róla, nem idéznék fel soha az emlékéit! Az emlékezés az érzelmeik hullámát váltja ki, ami megmelengeti a szíveket. Egyszerűen a halál gondolata nemcsak intelligensebbé teszi a világot, hanem jobbá és emberibbé is.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Éjszaka

Támaszkodó lámpafény, a háztető pirosuló álma őrzi unokáimét, s kalauzolja őket szép mezőkre, csillag-ösvényen – a gondolatok legtisztább vonalán...

Támaszkodom a tornác fájára, kemény akác, gyöngéden meghajlik könyököm alatt, alázattal engedelmeskedik. Erősen is ez a természete. Túl a piros tetős házon nyurga-magas fenyő próbálja elérni az első csillagot, de egy repülőgép megzavarja a „csillag-vadászatot”.

Az ember magában áll, mint az éjfél, eltűnődik múlton, jelenen; a jövőről alig tud valamit, mintha szétesnének az építőkockák, melyek közt bóklászva mégis próbál valamiféle tornyot húzni.

Feleződik az idő, várok jelet, óraütést, mutató mozdulást, hogy felfogjam: ennyi a jelen, amíg középre ugrik a mutató. Ez lenne a rövid rabság, a többi már csupán emlékezet – korlátlanul, a holnap meg mit hozhat? Kiszabadulni a bizonytalanságból csupán hit kérdése, mely létünk első pillanatában belénk testálódott. Hiszek a hitben. Erősen ragaszkodom hozzá, általa hozható vissza a dolgok természetes rendje.

A nagyvilág: tele zenebonával, intervenciókkal, s a mindenviszonylagos képzetében fejére áll etika, érzelem, értelem. Szegény Einstein, ő csak a fizika törvényét kereste, hogy az ember javára fordítsa mindazt, ami – ha viszonylagos is –, nem odázhatja el a newtoni megállapítást, hogy a csillagok fűtyülnek a relativitás elméletére, és örökkön-örökké a maguk pályáján haladnak. Négysorosából jut eszembe az iménti. Nézem a csillagok rendjét, és hallani vélem a Lant csillagkép pengését. Visszatér ifjúságomból a görög történet Orfeuszról, aki annyi dallamot varázsolt lantja húrjaiból, hogy az alvilág urai elengedték Euridikét. E „szólón-fénylő” égi hangszer jobb sarkában az északi égbolt harmadik legfényesebb csillaga, a Vega ragyogtatja szirmait. Aztán egy kis térsötétség, majd tündöklő csillaghalmok; erre halad a Tejút, és a kis Pajzs csillagképben hagy valami sejthető magasság-üzenetet. Azt is láthatta, amikor Sobieski János a XVII. század végén a Bécsre törő törököt megverte. A Pajzs a dicső hadvezér pajzsa – így tartja az emlékezet, s az esztergomi Duna-parton a ránk néző Sobieski plakett a magyar és lengyel lélek erősítője. Már akinek. Ez a fejezet is feledésbe ment, és ha kérded, ki volt Sobieski, legfeljebb ilyesféle választ kapsz: focista, vagy 100 millió euróért – valahol Spanyolországban...

A szemközti hegy otromba barokk boltozata jobbról is meg balról is lírai ellensúlyt kap – erdő-hajlatokkal. Középen fülke, benne tölgyfa. Öreg, vaskos, hasadt, mégis mint kitért köpeny a lombja. Nem hasonlítanám időben a Nagy-Halmaj rét több mint háromszáz esztendő fájához. De hát ez itt a Pilis, az meg a Mátra fája.

Egy bölcs egyszer azt mondta, nem lehet ízeire szedni a földet, eget, mert egyazon Gondolat teremtményei; az ember tartsa becsben ezt az egységet. Vagyis a természet ősalapos rendjét, különben...

Éjfél. Mörike, a német dalolta ki legszebben: *A nagy idő, aranyló mérlege nem leng. Egyenlő súllyal van tele.* Házunk tornácán könyöklök az éjszakában, tudva: egyre közelebb az a még nagyobb, legnagyobb Fény.

hírek információk

Honor Pro Meritis címmel tüntette ki a Szegedi Tudományegyetem Petróczi Erzsébetet, a Gál Ferenc Egyetem oktatóját. A kitüntetést június 5-én vette át, amellyel több évtizedes, kiemelkedő oktatói munkáját ismerték el.

Június 17-én, szerdán 19 órától Sárosi Dániel orgonaművész ad hangversenyt a Dómban. A koncert ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők. A koncert műsora és a sorozat további koncertjeinek időpontja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg.

A Szegedi Dóm Árpád-házi Szent Margit Imakör Jézus Szentséges Szíve és Szűz Mária Szeplőtelen Szíve ünnepéhez kapcsolódva minden jószándékú embert imára hív hazánkért. Ez egyben a Jézus Szíve-nagykilenced záró alkalma is. Június 19-én, 13.30-tól a Dóm szentségi kápolnájában énekekkel és különleges rózsafüzér imádságokkal kéri a két Szent Szív oltalmát Magyarország számára. 15 órakor az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét imádkozzák, 17 órakor az Árpád-házi Szent Margit Imakör szokásos imaórája kezdődik. Bárki bármikor, akár hosszabb, akár rövidebb időre bekapcsolódhat. Minden kedves testvért krisztusi szeretettel várnak.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának idei első előadására június 18-án, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Muzsikáló gyermekek. Az előadást Pechan Zoltán nyugalmazott egyetemi zenetanár tartja.

A Dómkerti Zenés Esték programsorozat idei első koncertjére június 18-án, csütörtökön 20 órakor kerül sor a Gál Ferenc Egyetem udvarán (Dóm tér 6., bejárat az Apáthy utca felől). A hangversenyen a Danubia Zenekar lép fel. Max Richter izgalmas átdolgozásában csendül fel Vivaldi „A négy évszak – Nyár” című műve, amely Beethoven legidillibb alkotásának tartott VI. („Pasztorál”) szimfóniájába illeszkedve szólal meg. Az est különlegessége, hogy a műveket a koncert karmestere, Hámori Máté kommentárjai kötik össze, így a közönség komplex, mégis könnyed és üdítő nyári zenei élmény részese lehet. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint a www.jegymester.hu oldalon. A belépőjegy ára 5.900,- forint.

Június 20-án, szombaton 18 órától 24 óráig szeretettel várnak minden érdeklődőt a Múzeumok Éjszakája programsorozat alkalmából a Szegedi Dóm Látogatóközpontba, illetve a Szegedi Dómba. Az est során lehetőség nyílik éjszakai toronylátogatásra, a Látogatóközpont kiállításainak megtekintésére, lámpafényes idegenvezetésekre: Dömötör-torony, kupolaséta, Dóm idegenvezetés, orgonabemutató), borkostolóra és egy kis popcorn csemegére a jegyek mellé. A toronylátogatás kivételével az idegenvezetéseken és programokon való részvétel regisztrációhoz kötött. Regisztrálni június 19. péntek 12.00-ig lehet a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen, a +36-20/220-7227 vagy a +36-20/385-5061 telefonszámon, illetve a Szegedi Dóm Látogatóközpont a jegypénztárában. A regisztráció során az alábbi információk megadása szükséges: mely programra/programokra jelentkeznek, a kiválasztott vezetés időpontja, elővételben vásárolnak jegyet, vagy a helyszínen, hány fővel érkeznek az adott programra. További információk és a részletes programok a domlatogatokozpont.hu internetes felületen olvashatók. Jegyárak: felnőtt: 2.900,- Ft; diák/nyugdíjas: 1.900,- Ft; családi: 8.500,- Ft. 7 éves kor alatt a programokon való részvétel ingyenes.

A CsaládKözPont idén is megrendezi a Szent László Focitornát. A torna június 27-én, szombaton 9.00 órától a késői ebédig tart, helyszíne a Szent Gellért Fórum (Szeged, Dorozsmai út 2-4.). A szervezők a 30 év feletti, nem igazolt férfi játékosokból álló csapatok jelentkezését várják. Nevezni a pasztoralis.hu oldalon lehet. A jelentkezés a nevezési díj befizetésével válik érvényessé. A nevezési díj összege 5.000 forint csapatonként. A tornán 5+1 fős csapatok mérkőznek meg egymással két csoportban. A csoportbeosztás előzetes sorsolás alapján történik. A csapatok a cserejátékosokkal együtt legfeljebb 10 főből állhatnak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.